

De zee werd bereikt. De marschen langs de kust waren al even zwaar als die door de wadi. Een groote moeilijkheid was ook, dat de kameelen zoo uitgeput waren. Maar toch werd het einddoel bereikt. 21 Juni was de laatste dag van de reis, en de vijftiende sinds het vertrek uit Terim. In den namiddag zag men in de verte Makalla liggen. Dat gaf den oververmoeiden reizigers nieuwen moed. In de stad aangekomen begaven zij zich direct naar het paleis van den Sultan, waar zij ook op de heenreis zoo vriendelijk ontvangen waren. Een der eersten, dien zij ontmoetten, was de havendokter Ali Abdallah Hakim, die hen herhaaldelijk warm de hand schudde met de woorden : „God zij gedankt”.

De heer Van der Meulen heeft over zijn romantischen tocht een boeiend boek in het Engelsch geschreven : *Hadramaut. Some of its mysteries unveiled.* (Leiden, Brill 1932). De ervaringen en gegevens, daarin opgeteekend, maakten het de laatste tien jaren voor verschillende andere ontdekkingsreizigers mogelijk dit vroeger ongenaakbare land te bezoeken. In 1939 hebben D. van der Meulen en Prof. Wissmann een nieuwe ontdekkingsreis naar Hadramaut ondernomen. Daarbij gelukte het hun met een karavaan over land van Aden over Nisab Hadramaut te bereiken. Weer bereisden zij woeste onbekende streken, waarin nog nooit een Europeaan was doorgedrongen. In Sewun en andere steden bezochten zij de vrienden, die zij er op hun eerste reis gemaakt hadden.

Over dezen ontdekkingstocht is nog slechts een enkel artikel in het Tijdschrift van het Kon. Ned. Aardrijkskundig Genootschap en in de *Geographische Zeitschrift* verschenen. De publicatie van het reisverhaal en de bereikte resultaten moet wachten tot na den oorlog.